

[Bodil Koch.]

den aktuelle sag foreligger der de bedst tænkelige og positive pædagogiske meddelelser til støtte for den lærerstuderende.

Men jeg har forstået, at det er jurister, der har truffet den famøse negative afgørelse. Ministeren har skønt selv pædagog ikke ønsket personlig at tage stilling til sagen, ja, han har end ikke læst de gode anbefalinger. Ingen i ministeriet har ønsket at tale med den unge mand og danne sig et indtryk af ham, før afgørelsen faldt. Han er blot blevet et stykke papir i en eller anden jurists charteque.

Hvorfor talte ministeren i 1969 om en betydelig lempelse i ministeriets praksis i overensstemmelse med den nyere tids bestræbelser i retning af resocialisering? To års pletfriandel og 100 pct.s opbakning fra seminariets side har ikke været nok i det foreliggende tilfælde. Vil ministeren forklare, efter hvilke lempelige kriterier der handles i undervisningsministeriet i disse prekære tilfælde?

Bodil Koch: Ministeren og jeg har før fra denne talerstol drøftet spørgsmålet om de såkaldte sorte lister i undervisningsministeriet, hvor folk opføres og derefter ikke kan søge embede i folkeskolen.

Denne gang gælder mit spørgsmål, hvordan man kommer væk fra de sorte lister igen. I 1969 ville ministeren ikke ind på den konkrete sag, som er anledning til mit spørgsmål, men i dag kender ministeren den og har fået den forelagt af en af lærerne på skolen og har for så vidt erklæret sig enig med læreren i de synspunkter, der blev fremført.

Det drejer sig om en ung mand, der for et par år siden solgte hash; det var en skidt affære, han fik 1 års fængsel, og siden har han ladet alt, hvad der hedder hash og dens gerninger, bag sig. Nu er han færdig med sin uddannelse til sommer, der er gået 2 år, han har fine anbefalinger fra sine lærere og fra sin rektor, også om sin praktik, og alligevel har han nu fået afslag på sin ansøgning om at blive slettet af listen.

I sit afsluttende svar i 1969 sagde ministeren, at for at blive opført på listen brugte man i ministeriet tilgæede meddelelser; så må man dog også dømme efter tilgæede meddelelser, når et menneske skal slettes af

listen igen. Jeg har forstået, at det er jurister, der har truffet den famøse afgørelse. Ministeren har ikke personlig villet blande sig i det, og han har ikke engang skønt pædagog læst de gode anbefalinger, der foreligger. Ingen i ministeriet har talt med den unge mand og dannet sig et indtryk af ham, inden afgørelsen faldt. Denne unge mand er simpelt hen blevet et stykke papir i en jurists charteque. Hvorfor talte ministeren i 1969 om en betydelig lempelse i ministeriets praksis i overensstemmelse med den nyere tids bestræbelser for resocialisering? 2 års pletfriandel og 100 pct.s opbakning fra seminariets side har ikke været nok i det foreliggende tilfælde. Vil ministeren forklare, efter hvilke lempelige kriterier der handles i undervisningsministeriet i disse prekære tilfælde?

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil gerne begynde med at svare på det, som er hovedpunktet i fru Bodil Kochs spørgsmål, om praksis, og på hvilket grundlag afgørelser træffes.

Der lægges ifølge mangeårig praksis vægt dels på arten og grovheden af det begåede forhold, dels på, hvor lang tid der er forløbet siden forbrydelsen, idet det er en forudsætning, at der ikke i den mellemliggende tid er begået et nyt strafbart forhold. Efter nyere praksis gives tilladelse til slettelse normalt efter ca. 5 års straffriandel. Jeg skal yderligere oplyse, at i overensstemmelse med nyere tids bestræbelser på resocialisering ligger der i den nævnte praksis med slettelse efter ca. 5 års forløb en lempelse i forhold til ældre praksis.

I det af fru Bodil Koch omtalte tilfælde er der kun forløbet ca. 2 år efter dommen, og desuden er det begåede forhold: indsmugling af væsentlige kvanta hash og videresalg med betydelig fortjeneste, af en sådan karakter, at der er tale om professionelt præget indsmugling og salgsvirksomhed. Jeg skal i den forbindelse understrege, at der i narkotikabekæmpelsen bør lægges stærk vægt på at hindre forhandling af narkotika, og at der i den hensigt er indført skærpede strafferammer.

Når den pågældende lærerstuderende allerede kort efter dommen i 1968 blev optaget på ministeriets fortegnelse over personer, der anses for uegnede til lærergerning i det